

HOGYAN MŰKÖDIK

Ritkán fordult elő, hogy valaki lelkiismeretesen járta utunkat, és mégis kudarcot vallott. Általában azok az emberek nem épülnek fel, akik nem tudják, vagy nem akarják fenntartás nélkül követni egyszerű programunkat: azokról a férfiakról és nőkről van szó, akik alkatuknál fogva képtelenek önmagukkal szemben őszinték lenni. Vannak ilyen szerencsétlenek. Nem tehetnek róla, úgy látszik, ilyennek születtek. Természetüknél fogva képtelenek a teljes őszinteséget követelő életstílus megértésére és kialakítására. Esélyük a felépülésre az átlag alatt marad. Vannak súlyos érzelmi és elmebeli rendellenességben szenvedő emberek is, de sokan még közülük is felépülhetnek, ha képesek őszinték lenni önmagukhoz.

Történeteink közérthetően tárják fel, milyenek voltunk, mi történt velünk, és milyenek vagyunk most. Ha úgy határozott, hogy részesülni akar abból, ami nekünk megadatott, és ezért bármire hajlandó, akkor készen áll arra, hogy bizonyos lépéseket tegyen.

Egyes lépéseknél megtorpantunk. Azt hittük, könnyebb, kényelmesebb megoldást is találhatunk. De nem tudtunk. Ezért a lehető legkomolyabban kérjük, kezdettől fogva tegyen félre minden félelmet, és legyen nagyon alapos. Néhányan megpróbáltunk korábbi elgondolásainkhoz ragaszkodni, de semmire sem mentünk, amíg teljes mértékben fel nem hagytunk ezzel.

Ne feledje, alkohollal van dolgunk. Alattomos, megtévesztő, hatalmas erejű alkohollal! Ha nem kapunk segítséget, leteper minket. De van Valaki, aki mindenre képes. Ez nem más, mint Isten. Reméljük, ezúttal megtalálja Őt.

Félmegoldások semmire sem vittek. Válaszútnál álltunk. Az Ő oltalmát és gondoskodását kértük teljes ráhagyatkozással.

Íme a Lépések, amelyeket megtettünk, és felépülési programként javasolunk:

1. Beismertük, hogy tehetetlenek vagyunk az alkohollal szemben –, hogy életünk irányíthatatlanná vált.
2. Eljutottunk arra a hitre, hogy egy nálunk hatalmasabb Erő helyreállíthatja lelki egészségünket.

3. Elhatároztuk, hogy akaratunkat és életünket *a saját felfogásunk szerinti* Isten gondviselésére bízunk.
4. Félelem nélkül mélyreható erkölcsi leltárt készítettünk magunkról.
5. Beismertük Istennek, magunknak és egy embertársunknak hibáink valódi természetét.
6. Teljességgel készen álltunk arra, hogy Isten megszabadítson bennünket mindezekről a jellemhibáktól.
7. Alázatosan kértük őt hiányosságaink felszámolására.
8. Listát készítettünk mindazokról, akiknek valaha kárára voltunk, és hajlandóvá váltunk mindnyájuknak jóvátételt nyújtani.
9. Közvetlen jóvátételt nyújtottunk nekik, ahol lehetséges volt, kivéve, ha ez sérelmes lett volna rájuk, vagy másokra nézve.
10. Folytattuk a személyes leltár készítését, és haladéktalanul beismertük, amikor hibáztunk.
11. Igyekeztünk ima és meditáció útján elmélyíteni tudatos kapcsolatunkat *a saját felfogásunk szerinti* Istennel, csak azért imádkoztunk, hogy felismerjük velünk kapcsolatos akaratát, és hogy legyen erőnk a teljesítéséhez.
12. E lépések eredményeként spirituális ébredést éltünk át, megpróbáltuk ezt az üzenetet alkoholistákhoz eljuttatni, és ezeket az elveket életünk minden dolgában érvényre juttatni.

Sokan felkiáltottunk ennek hallatára: – Micsoda követelmény! Képtelen vagyok ezt végigcsinálni! – Ne csüggedjen! Egyikünk sem volt képes ezeket az elveket teljes mértékben követni. Nem vagyunk szentek. A lényeg az, hogy hajlandók vagyunk spirituálisan fejlődni. Az itt lefektetett elvek a fejlődés felé vezetnek. Lelki fejlődésre, nem pedig tökéletességre törekszünk.

Jellemzésünk az alkoholistáról, az Istenben kételkedőkről (az agnosztikusokról) szóló fejezet és a kijózanodásunk előtti és utáni személyes tapasztalataink három dolgot tesznek nyilvánvalóvá:

- (a) Alkoholisták vagyunk, és képtelenek vagyunk életünket irányítani.
- (b) Valószínűleg semmilyen emberi hatalom nem tudott volna megszabadítani alkoholizmusunktól.
- (c) Isten képes erre, és megteszi, ha keressük Őt.